

ΠΟΡΕΙΑ

αλληλεγγύης στον αναρχικό κομμουνιστή

Τάσο Θεοφίλου

Σάββατο 24 Ιούνη

ήμερα πανελλαδικής δράσης

12:00, Μοναστηράκι

“Θα πω για άλλη μια φορά και κλείνοντας
ότι δεν έχω διαπράξει τα αδικήματα για τα
οποία κατηγορούμαι. Διέπραξα όμως το
αδίκημα που περικλείει όλα τα αδικήματα.
Είμαι αναρχικός.

Στον ταξικό πόλεμο πήρα θέση

με τους αποκλεισμένους και τους
αδικημένους, με τους κυνηγημένους και με
τους κολασμένους, με τους φτωχούς, με τους
αδύναμους και τους καταπιεσμένους [...]

**Τρομοκράτες, φονιάδες και ληστές
είναι τα κράτη και οι καπιταλιστές !**

**Οργάνωση και αγώνας
για την Κοινωνική Επανάσταση !**

Συλλογικότητες,
σύντροφοι- συντρόφισσες !

ΑΠΟΤΟΝ 3

10 Αυγούστου 2012: Ληστεία στην ALPHABANK της Πάρου. Τραυματίζεται θανάσιμα οδηγός ταξί που προσπάθησε να εμποδίσει τη διαφυγή των ληστών.

18 Αυγούστου 2012: Σύλληψη και προφυλάκιση του αναρχικού κομμουνιστή Τάσου Θεοφίλου. Κατηγορείται για συμμετοχή στη ληστεία της Πάρου, ανθρωποκτονία και συμμετοχή στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς. Ο ίδιος από την πρώτη στιγμή αρνείται όλες τις κατηγορίες.

Νοέμβρης 2013: Έναρξη του δικαστηρίου. Ο Τάσος Θεοφίλου αθώνεται από την κατηγορία της συμμετοχής στη ΣΠΦ και της συναυτουργίας στην ανθρωποκτονία. Καταδικάζεται σε 25 χρόνια κάθειρξη για συμμετοχή στη ληστεία και απλή συνέργεια στην ανθρωποκτονία, με μοναδικό στοιχείο κάποιο δείγμα dna που υποτίθεται ότι ταυτίζεται με το δικό του και που βρέθηκε σε κάποιο καπέλο. Με τη λεπτομέρεια ότι το συγκεκριμένο καπέλο παρουσιάστηκε και εξετάστηκε όχι μετά τη ληστεία αλλά μετά τη σύλληψη του συντρόφου.

Φλεβάρης 2014: Άσκηση έφεσης υπέρ του νόμου από τον εισαγγελέα Δράκο. Ακύρωση όλων των αθωωτικών αποφάσεων του πρωτόδικου.

Νοέμβρης 2016: Έναρξη του Εφετείου.

15 Μάη 2017: Η εισαγγελέας Άννα Καλουτά, διαστρεβλώνοντας την ακροαματική διαδικασία, προτείνει την ενοχή του Τάσου Θεοφίλου για όλες τις κατηγορίες επιδιώκοντας ακόμα και την ισόβια καταδίκη του.

6 Ιούλη 2017: Ημερομηνία ανακοίνωσης της απόφασης.

"Ξεκινάω την απολογία μου ξεκαθαρίζοντας για άλλη μια φορά ότι αρνούμαι τις κατηγορίες που μου αποδίδονται. Υπάρχουν δυο σκέλη κατηγοριών εναντίον μου. Το πρώτο αφορά την υποτιθέμενη συμμετοχή μου στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, ενώ το δεύτερο στην υποτιθέμενη συμμετοχή μου στη ληστεία της Πάρου. Υπάρχουν δυο πραγματικότητες. Η πραγματική και αυτή που έχει επικυρωθεί μέχρι και το πρωτόδικο δικαστήριο ως τέτοια. Η πραγματική και το αφήγημα της "αντιτρομοκρατικής", η οποία έχει πάρει μερικά πραγματικά γεγονότα νοσηματοδοτώντας τα κατά τις προκαταλήψεις, τις εμμονές της ή τα αποτελέσματα που θέλει να βγάλει και τα έχει συνδυάσει όχι μόνο αυθαίρετα αλλά και με φανταστικά περιστατικά. Έχει φτιάξει ένα παραμύθι τόσο άρτιο που στο τέλος είχε και Δράκο με τη μορφή ενός εισαγγελέα εφετών.

Η δίωξή μου είναι κομμάτι μιας συνολικότερης προσπάθειας εισαγωγής, εφαρμογής και εμπέδωσης του δόγματος Νόμος και Τάξη από το πολιτικό προσωπικό της χώρας τις τελευταίες δυόμισι δεκαετίες, αλλά με μια ιδιαίτερη έμφαση και εντατικοποίηση της εφαρμογής του την περίοδο 2009-2015.

Τον Δεκέμβρη του 2008 ξεσπάει μια νεολαιίστικη εξέγερση, ίσως το σημαντικότερο κινηματικό γεγονός από τη μεταπολίτευση, στον απόηχο της οποίας ο αναρχικός χώρος βρίσκεται ενδυναμωμένος και σε φάση ανάπτυξης των δομών του. Ανέκαθεν μετά τη μεταπο-

λίτευση ο αναρχικός χώρος, παρά το περιορισμένο του δυναμικό σε ανθρώπους και παρά το γεγονός ότι δεν κατέχει ούτε θέλει να κατέχει κάποια θέση εξουσίας, είναι παράγοντας διαμόρφωσης της ιστορίας και της πολιτικής πραγματικότητας δίνοντας το παρόν σε κάθε κοινωνικό και πολιτικό αγώνα. Ένας χώρος που στην πραγματικότητα αντλεί την όποια δύναμή του από το δίκιο του αγώνα και την ανιδιοτέλεια των συντρόφων που τον απαρτίζουν. Από τις σχέσεις αλληλεγγύης που του δίνουν αυτή τη δύναμη, σχέσεις που η "αντιτρομοκρατική" επιδίωξε να βάλει σε δοκιμασία ποινικοποιώντας ακόμη και τη φιλική, προσωπική, συντροφική και οικογενειακή τους διάσταση.

Ήδη από τα μέσα του 2009, στον απόηχο της εξέγερσης και με το πρώτα σημάδια της οικονομικής κρίσης ένα χρόνο πριν την υπαγωγή της χώρας στους λεγόμενους μηχανισμούς στήριξης, ξεκινάει η προσπάθεια της εντατικοποίησης του συγκεκριμένου δόγματος ποινικής καταστολής.

Μετά τους μετανάστες σειρά έχουν οι αναρχικοί, είχε δηλώσει κυβερνητικό στέλεχος όταν ξεκινούσε το πογκρόμ κατά μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας με συνεχείς επιχειρήσεις σκούπα, όπως ξεδιάντροπα τις ονόμαζαν σαν να είναι οι μετανάστες όχι οι κολασμένοι αυτής της γης αλλά σκουπίδια που λερώνουν τους δρόμους χαλώντας την αισθητική των πολιτών. Και αμέσως μετά πράγματι ξεκίνησε η πρώτη προσπάθεια επιχείρησης κατά των αναρχικών καταλήψεων την άνοιξη του 2009. Συγχρόνως ιδρύονται τα πρώτα μηχανοκίνητα τάγματα εφόδου της ΕΛΑΣ με το όνομα ομάδα Δ, που η δράση τους γίνεται πραγματικά ανεξέλεγκτη με εφόδους τους σε πολιτικούς χώρους. Τα Εξάρχεια μετατρέπονται σε κατεχόμενη ζώνη.

Η πρώτη όμως θεαματική και σε βάθος σχεδιασμένη επιχείρηση κατά του αναρχικού χώρου θα ξεκινήσει τον Σεπτέμβρη του ίδιου χρόνου και σχεδόν συγχρόνως με την προεκλογική δήλωση του Γιώργου Παπανδρέου "λεφτά υπάρχουν", και για τον οποίον φυσικά ποτέ δεν θα βγει ένταλμα σύλληψης. Η έφοδος της "αντιτρομοκρατικής" σε σπίτι μέλους της ΣΠΦ Χάρη Χατζημιχαλάκη θα οδηγήσει στην έκδοση ενταλμάτων σύλληψης τόσο κατά μελών της οργάνωσης όσο και οποιουδήποτε αναρχικού είχε επισκεφτεί αυτό το σπίτι, οδηγώντας πολλούς συντρόφους ανεξάρτητα από το αν είναι μέλη της οργάνωσης στην επιλογή της φυγοδικίας.

Συγχρόνως η εμπέδωση του δόγματος Νόμος και Τάξη αφορά όχι μόνο τους αναρχικούς αλλά και κάθε κοινότητα αγώνα και κάθε κοινότητα αποκλεισμένων. Ολόκληρες περιοχές που αντιστέκονται στην υποβάθμιση των ζωνών τους, από την Κερατέα μέχρι τις Σκουριές, θα στενάξουν κάτω από την μπότα των ΜΑΤ και των ΕΚΑΜ, θα συκοφαντηθούν και θα φυλακιστούν.

Έχει μια ιδιαίτερη αξία να αναφερθώ και στην περίπτωση των οροθετικών ως μια ακραία και την πιο αυταπόδειχτα χυδαία επίθεση στο πλαίσιο ακριβώς της εφαρμογής του δόγματος Νόμος και Τάξη.

Η δική μου σύλληψη και διαπόμπευση με την ετικέτα "φονιάς της Πάρου" λίγους μήνες αργότερα θα είναι ένας ακόμη σταθμός σε αυτή την ξέφρενη πορεία του κράτους έκτακτης ανάγκης.

Θα ακολουθήσει η ανακατάληψη των πόλεων. Ένας πολεμικός όρος που ξεστόμισε ο Σαμαράς και αφορούσε στα εκ νέου πογκρόμ κατά καταλήψεων αναρχικών με πιο χαρακτηριστική αυτή της Βίλας Αμαλίας και με την έφοδο των ΕΚΑΜ αυτή τη φορά.

Σε συμβολικό επίπεδο δεν είναι χωρίς σημασία η δημοσίευση των φωτογραφιών των κατηγορουμένων για τη διπλή ληστεία στο Βελβεντό Κοζάνης, που τόσο άνετα ένιωθαν μέσα σε αυτή τη συγκυρία οι κύριοι της "αντιτρομοκρατικής" που δεν δίστασαν να δημοσιεύσουν φωτογραφίες με εμφανώς κακοποιημένα τα πρόσωπα των συλληφθέντων από τα βασανιστήρια που υπέστησαν στην αστυνομία κατά την ανάκρισή τους.

Οι προφυλακίσεις αναρχικών πέρασαν κατά πολύ το 18μηνο που προβλέπει ο νόμος και φτάσανε μέχρι και τους 50 και πάνω μήνες στο πλαίσιο του καθεστώτος εξαιρέσεως. Αποκορύφωμα αυτού του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης ήταν φυσικά οι φυλακές τύπου Γ.

Όλα τα παραπάνω έχουν μια συγκεκριμένη λειτουργία στο δημόσιο διάλογο, που δεν είναι άλλη από τη δημιουργία μια δαιμονικής σφαίρας εντός της οποίας στριμώχνονται κοινότητες αγώνα και κοινότητες αποκλεισμένων. Όσοι αντιστέκονται και όσοι περισσεύουν.

Δεν είναι ότι η επόμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κάνει κατασταλτικές καφρίλες. Αναφέρω ενδεικτικά μερικά χαρακτηριστικά περιστατικά, όπως οι προφυλακίσεις συγγενών μελών της ΣΠΦ, η φυλάκιση της Μαρίας Θεοφίλου για τρεις μήνες επειδή ήταν γυναίκα του Πετρακάκου και δική μου αδελφή -αυτό κι αν είναι έγκλημα!-, η άτυπη επαναλειτουργία του ειδικού καθεστώτος κράτησης στα υπόγεια των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, η πιο βίαιη έφοδος των τελευταίων είκοσι χρόνων των ΕΚΑΜ επί υπουργίας Παρασκευόπουλου στον Κορυδαλλό όπου δεκάδες κρατούμενοι βασανίστηκαν, ταπεινώθηκαν και ξυλοκοπήθηκαν, η απόπειρα ανθρωποκτονίας σε βάρος των Σακκά και Σεϊσίδη προκειμένου να τους συλλάβουν τη στιγμή που οι ίδιοι ήταν άοπλοι, η εκδικητική στέρψη του δικαιώματος στην ολιγοήμερη άδεια των Κουφοντίνα και Γουρνά, ο εγκλεισμός μετά από εισαγγελική εντολή σε ψυχιατρείο ενός υγιούς εξάχρονου παιδιού για να εκδικηθούν τους γονείς του, μέλη του Επαναστατικού Αγώνα Ρούπα και Μαζιώτη. Η διαφορά που υπάρχει και πρέπει να επισημανθεί είναι ότι η σημερινή κυβέρνηση επιτρέπει να γίνονται όλα αυτά αποποιούμενη την ευθύνη της, σε αντίθεση με την προηγούμενη που όχι μόνο τα επέτρεπε και τα προωθούσε αλλά επιπλέον προσπαθούσε να τα αξιοποιήσει επικοινωνιακά αντλώντας την πολιτική υπεραξία.

Θα πω για άλλη μια φορά και κλείνοντας ότι δεν έχω διαπράξει τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούμαι. Διέπραξα όμως το αδίκημα που περικλείει όλα τα αδικήματα. Είμαι αναρχικός. Στον ταξικό πόλεμο πήρα θέση με τους αποκλεισμένους και τους αδικημένους, με τους κυνηγημένους και με τους κολασμένους, με τους φτωχούς, με τους αδύναμους και τους καταπιεσμένους. Η φυλάκισή μου είναι η μόνη φυσιολογική εξέλιξη αυτής της επιλογής από τη μια και άλλο ένα πεδίο αγώνα από την άλλη.

Αν όμως μετά από όλα αυτά, από τόσους μήνες και τόσες συνεδριάσεις, πιστεύετε ότι η διατύπωση του αντιτρομοκρατικού "που ήταν δυνατόν να βλάψουν σοβαρά μια χώρα, με σκοπό να εκφοβίσουν σοβαρά έναν πληθυσμό, να βλάψουν σοβαρά και να καταστρέψουν τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές και οικονομικές δομές μιας χώρας", θεωρείτε ότι περιγράφει καλύτερα εμένα παρά την τρόικα, τότε δεν έχετε παρά να με καταδικάσετε. Αν επίσης πιστεύετε ότι εγώ σκότωσα πυροβολώντας τέσσερις φορές εξ επαφής έναν άοπλο πολίτη, εν θερμώ ή εν ψυχρώ δεν έχει σημασία, τότε πάλι δεν έχετε παρά να με καταδικάσετε."

(αποσπάσματα από την "απολογία" του Τάσου Θεοφίλου στο πενταμελές εφετείο στις 28/4)

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ